

Στροφορμή στερεού

□ Η στροφορμή του στερεού γράφεται σαν: $\vec{l} = \sum_a m_a [\vec{r}_a^2 \vec{\omega} - (\vec{\omega} \cdot \vec{r}_a) \vec{r}_a]$ (1)

□ Αλλά ο τανυστής αδράνειας έχει οριστεί σαν: $I_{ij} = \sum_a m_a (\vec{r}_a^2 \delta_{ij} - r_i^a r_j^a)$ (2)

□ Η γωνιακή ταχύτητα δίνεται από: $\vec{\omega} = \sum_i \omega_i \vec{e}_i$ (3)

□ Μπορούμε να γράψουμε το διάνυσμα της στροφορμής στο περιστρεφόμενο σύστημα αναφοράς σαν: $\vec{l} = \sum_i l_i \vec{e}_i$

□ Από τις (2) και (3) η (1) μπορεί να γραφεί: $l_i = \sum_j I_{ij} \omega_j$ (4)

□ Από διατήρηση στροφορμής: $\dot{\vec{l}} = 0$

➤ Αλλά: $\dot{\vec{l}} = \frac{d}{dt} \vec{l} = \frac{d}{dt} \left(\sum_i l_i \vec{e}_i \right) \Rightarrow \dot{\vec{l}} = \sum_i (\dot{l}_i \vec{e}_i + l_i \dot{\vec{e}}_i) \Rightarrow \dot{\vec{l}} = \sum_i (\dot{l}_i \vec{e}_i + l_i \vec{\omega} \times \vec{e}_i)$
 $\Rightarrow \dot{\vec{l}} = \sum_i (\dot{l}_i + l_i \vec{\omega} \times) \vec{e}_i = 0$

➤ Αλλά από την (4) θα έχουμε: $\dot{l}_i = \sum_j I_{ij} \dot{\omega}_j$

➤ ενώ: $\vec{\omega} \times \vec{e}_i = \sum_{jk} \epsilon_{ijk} \omega_j \vec{e}_k$

➤ και: $l_i \vec{\omega} \times \vec{e}_i = \sum_{jk} l_i \epsilon_{ijk} \omega_j \vec{e}_k = \sum_{jk} \left(\sum_l I_{il} \omega_l \right) \epsilon_{ijk} \omega_j \vec{e}_k$

$\left. \begin{aligned} &\dot{l}_i = \sum_j I_{ij} \dot{\omega}_j + \sum_{jkl} \epsilon_{jkl} \omega_j I_{kl} \omega_l = 0 \end{aligned} \right\}$

Εξισώσεις κίνησης στερεού

□ Η εξίσωση κίνησης που καταλήξαμε: $\dot{l}_i = \sum_j I_{ij} \dot{\omega}_j + \sum_{jkl} \varepsilon_{jkl} \omega_j I_{kl} \omega_l = 0$

➤ αρκετά πολύπλοκη μορφή

□ Αν γράψουμε όμως τον τανυστή αδράνειας ως προς τους κύριους άξονες:

➤ ο τανυστής αδράνειας είναι τώρα διαγώνιος: $I_{ij} = I_i$ για $i=j$ και $I_{ij} = 0$ $i \neq j$

➤ Η στροφορμή επομένως ως προς το σύστημα των κύριων αξόνων είναι: $l_i = I_i \omega_i$

□ Η διατήρηση της στροφορμής θα πάρει την μορφή:

$$\dot{\vec{l}} = 0 \Rightarrow \dot{l}_i + \sum_{jk} \varepsilon_{ijk} \omega_j l_k = 0 \Rightarrow I_i \dot{\omega}_i + \sum_{jk} \varepsilon_{ijk} \omega_j I_k \omega_k = 0$$

□ Εξίσωση κίνησης ενός περιστρεφόμενου στερεού σώματος χρησιμοποιώντας τους κύριους άξονες:

$$\Rightarrow I_1 \dot{\omega}_1 + \omega_2 \omega_3 (I_3 - I_2) = 0$$

$$\Rightarrow I_2 \dot{\omega}_2 + \omega_1 \omega_3 (I_1 - I_3) = 0$$

$$\Rightarrow I_3 \dot{\omega}_3 + \omega_1 \omega_2 (I_2 - I_1) = 0$$

Εξισώσεις Euler

Τρεις διαφορικές εξισώσεις κίνησης που χρησιμοποιούνται για να βρεθούν τα ω
Δηλαδή να βρεθεί ο πίνακας περιστροφής και επομένως η θέση του στερεού συναρτήσει του χρόνου

□ Οι εξισώσεις αυτές περιγράφουν την κίνηση ενός στερεού που είναι ελεύθερο χωρίς εξωτερικές δυνάμεις (εξωτερικές ροπές)

Εξισώσεις κίνησης στερεού

- Οι εξισώσεις κίνησης που καταλήξαμε:

$$I_1\dot{\omega}_1 + \omega_2\omega_3(I_3 - I_2) = 0 \quad I_2\dot{\omega}_2 + \omega_1\omega_3(I_1 - I_3) = 0 \quad I_3\dot{\omega}_3 + \omega_1\omega_2(I_2 - I_1) = 0$$

περιγράφουν την κίνηση ενός περιστρεφόμενου στερεού που δεν υπόκειται σε εξωτερικές ροπές

- Αν υπήρχαν εξωτερικές ροπές τότε η στροφορμή δεν διατηρείται και επομένως η μεταβολή της στροφορμής θα είναι ίση με την ροπή που ασκείται:

$$\dot{\vec{l}} = \vec{\tau} \Rightarrow \begin{cases} I_1\dot{\omega}_1 + \omega_2\omega_3(I_3 - I_2) = \tau_1 \\ I_2\dot{\omega}_2 + \omega_1\omega_3(I_1 - I_3) = \tau_2 \\ I_3\dot{\omega}_3 + \omega_1\omega_2(I_2 - I_1) = \tau_3 \end{cases} \quad \begin{array}{l} \text{Εξισώσεις Euler} \\ \text{με εξωτερική ροπή} \end{array}$$

Διερεύνηση των εξισώσεων κίνησης

- Οι εξισώσεις κίνησης που καταλήξαμε:

$$I_1\dot{\omega}_1 + \omega_2\omega_3(I_3 - I_2) = 0 \quad I_2\dot{\omega}_2 + \omega_1\omega_3(I_1 - I_3) = 0 \quad I_3\dot{\omega}_3 + \omega_1\omega_2(I_2 - I_1) = 0$$

- Θα εξετάσουμε τις λύσεις των διαφορικών αυτών εξισώσεων για διάφορες περιπτώσεις στερεών σωμάτων

- Έστω ένα στερεό σώμα με ίσες κύριες ροπές αδράνειας: $I_1 = I_2 = I_3$

σφαιρικά συμμετρικό σώμα

- Στην περίπτωση αυτή οι εξισώσεις κίνησης είναι απλά: $\dot{\omega}_1 = \dot{\omega}_2 = \dot{\omega}_3 = 0$
- Δηλαδή: $\omega_i = \text{σταθ.}$
- Στο περιστρεφόμενο σύστημα που χρησιμοποιούμε, το σφαιρικά συμμετρικό σώμα (μια μπάλα) θα περιστρέφεται ως προς τους κύριους άξονές του με σταθερή γωνιακή ταχύτητα

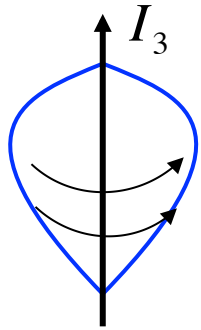
- Έστω η περίπτωση που ένα στερεό σώμα έχει $I_1 = I_2 \neq I_3$

- Τα σώματα είναι συμμετρικά ως προς περιστροφές
- Αξονική συμμετρία
- Είδαμε διάφορα παραδείγματα στερεών με ίδιες 2 κύριες ροπές αδράνειας
- Σώμα με αξονική συμμετρία, ονομάζεται συμμετρική σβούρα

Συμμετρική σβούρα χωρίς εξωτερικές δυνάμεις

□ Οι εξισώσεις κίνησης Euler:

$$I_1 \dot{\omega}_1 + \omega_2 \omega_3 (I_3 - I_2) = 0 \quad I_2 \dot{\omega}_2 + \omega_1 \omega_3 (I_1 - I_3) = 0 \quad I_3 \dot{\omega}_3 + \omega_1 \omega_2 (I_2 - I_1) = 0$$

➤ Εφόσον: $I_1 = I_2 \Rightarrow I_3 \dot{\omega}_3 = 0 \Rightarrow \omega_3 = \text{σταθ.}$

➤ οι άλλες 2 εξισώσεις είναι:

$$I_1 \dot{\omega}_1 = \omega_2 \omega_3 (I_1 - I_3)$$

$$I_1 \dot{\omega}_2 = \omega_1 \omega_3 (I_3 - I_1)$$

➤ Ορίζουμε: $\Omega = \omega_3 \frac{I_1 - I_3}{I_1}$

➤ Οι εξισώσεις κίνησης γίνονται: $\dot{\omega}_1 = \omega_2 \Omega$ και $\dot{\omega}_2 = -\omega_1 \Omega$ }

➤ Οι λύσεις των εξισώσεων αυτών είναι απλά: $\dot{\omega}_1 = \omega_2 \Omega \Rightarrow \ddot{\omega}_1 = \dot{\omega}_2 \Omega$

$\Rightarrow \ddot{\omega}_1 = -\omega_1 \Omega^2$ απλός αρμονικός ταλαντωτής με συχνότητα Ω

➤ Όμοια για το ω_2 : $\Rightarrow \ddot{\omega}_2 = -\omega_2 \Omega^2$

➤ Οι λύσεις για ω_1 και ω_2 δίνουν: $(\omega_1, \omega_2) = A(\sin \Omega t, \cos \Omega t)$

πλάτος της ταλάντωσης

Συμμετρική σβούρα χωρίς εξωτερικές δυνάμεις

❑ Ποια η φυσική σημασία του αποτελέσματος:

Αντίθετα με την περίπτωση της σφαιρικής συμμετρίας όπου η γωνιακή ταχύτητα είναι σταθερή ως προς τους κύριους άξονες

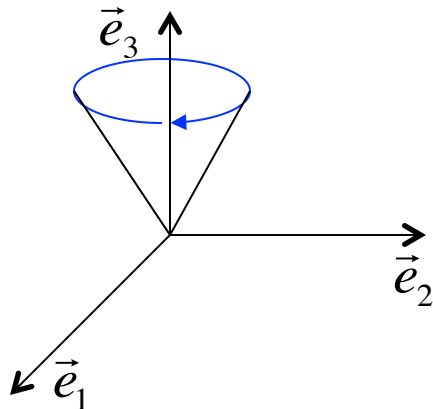
Στην περίπτωση αυτή, η συνιστώσα της γωνιακής ταχύτητας ως προς τον άξονα συμμετρίας είναι σταθερή αλλά οι συνιστώσες ως προς τους δυο άλλους κύριους άξονες (κάθετους στον άξονα συμμετρίας) ταλαντώνονται με συχνότητα Ω

Περιστρέφονται ουσιαστικά με συχνότητα Ω

Η διεύθυνση της περιστροφής δεν είναι σταθερή αλλά μεταπίπτει γύρω από τον άξονα συμμετρίας.

Η συχνότητα της μετάπτωσης είναι: $\Omega = \omega_3 \frac{I_1 - I_3}{I_1}$

Η διεύθυνση της μετάπτωσης εξαρτάται από : $I_1 > I_3$ ή $I_1 < I_3$

Για μακρύ και λεπτό στερεό, όπου $I_1 = I_2 > I_3$, η μετάπτωση είναι σύμφωνα με τους δείκτες του ρολογιού

Για κοντό και παχύ στερεό, όπου $I_1 = I_2 < I_3$, η μετάπτωση είναι αντίθετα με τους δείκτες του ρολογιού

Για την γη: $(I_1 - I_3)/I_1 \sim 1/300$ και : $\omega_3 = 1/day$

$\Rightarrow \Omega = 1/300(day)$ πειραματικά $\Omega = 1/435$ και πλάτος 10m:

Γενική περίπτωση στερεού

□ Εξετάζουμε την περίπτωση όπου: $I_1 \neq I_2 \neq I_3$

Εν γένει μπορεί να μην υπάρχει μια γενική λύση, αλλά υπάρχουν μερικές ειδικές περιπτώσεις που είναι εύκολο να βρούμε

➤ Θεωρήστε ότι έχετε περιστροφή γύρω από έναν κύριο άξονα με $\omega_1 = \Omega$

➤ Οι εξισώσεις Euler θα είναι:

$$I_1 \dot{\omega}_1 + \omega_2 \omega_3 (I_3 - I_2) = 0$$

$$I_2 \dot{\omega}_2 + \omega_1 \omega_3 (I_1 - I_3) = 0$$

$$I_3 \dot{\omega}_3 + \omega_1 \omega_2 (I_2 - I_1) = 0$$

➤ Αλλά τώρα: $\omega_1 = \Omega$ ενώ: $\omega_2 = \omega_3 = 0$ είναι μια ειδική λύση

➤ Εξετάζουμε αν η λύση αυτή είναι ευσταθής ή όχι

➤ Θεωρούμε: $\omega_1 = \Omega + \eta_1$ $\omega_2 = \eta_2$ $\omega_3 = \eta_3$ όπου η_i διαταραχές

✧ Η 1^η εξίσωση θα δώσει: $I_1 \dot{\eta}_1 + O(\eta^2) = 0$

✧ Η 2^η εξίσωση θα δώσει: $I_2 \dot{\eta}_2 = \Omega \eta_3 (I_3 - I_1)$

✧ Η 3^η εξίσωση θα δώσει: $I_3 \dot{\eta}_3 = \Omega \eta_2 (I_1 - I_2)$

Γενική περίπτωση στερεού

□ Η λύση του συστήματος αυτού βρίσκεται όπως πριν:

✧ Από την 2^η εξίσωση: $I_2 \dot{\eta}_2 = \Omega \eta_3 (I_3 - I_1) \Rightarrow I_2 \ddot{\eta}_2 = \Omega \dot{\eta}_3 (I_3 - I_1)$

✧ Αντικατάσταση από την 3^η εξίσωση: $\ddot{\eta}_2 = \frac{\Omega^2}{I_2 I_3} \eta_2 [(I_3 - I_1)(I_1 - I_2)]$

✧ Η ποσότητα αυτή θα είναι θετική ή αρνητική ανάλογα με το πρόσημο του όρου:

✧ Η λύση θα είναι ευσταθής αν $(I_3 - I_1)(I_1 - I_2) < 0 \Rightarrow \begin{cases} I_1 < I_2 \text{ \& } I_3 \\ I_1 > I_2 \text{ \& } I_3 \end{cases}$

✧ Η λύση θα είναι ασταθής αν $(I_3 - I_1)(I_1 - I_2) > 0 \Rightarrow \begin{cases} I_2 < I_1 < I_3 \\ I_3 < I_1 < I_2 \end{cases}$

✧ Ένα σώμα με τρεις κύριες ροπές αδράνειας διαφορετικές μεταξύ τους, μπορεί να περιστρέφεται ως προς ένα κύριο άξονά του και η περιστροφή θα είναι σταθερή αν ο άξονας αυτός είναι ο άξονας με την μεγαλύτερη ή την μικρότερη ροπή αδράνειας